

י.נ.י.
1512
2446/3
3106

15.11.55

תשנ"ח ראש הממשלה
לשירותה מס' 28 של ח"כ ברוך אזניה
מיום 14 בנובמבר 1955

קראתי באומו על ראש הממשלה הבריטית מיום 9 בנובמבר בעיון
ובכבוד ראש כראוי לו, ואני מצטער לציין כי עיקר חכנו עומד בסתירה
במורה לכוננתו והצעתו על קיצוץ שטחה של ישראל לטובת
שכנותיה - אין לה כל יסוד חוקי ומוסרי וגיבוי ואין להעלותה על
הדעת, ובמקום קרוב לכבות והחשת השלום היא עלולה לעודד ולהחריף
של המדינות
התוקפנות/הערביות ולהרחיק סיכויי השלום במזרח התיכון.

סיר אנטוני אידן מתח בקורת על הממשלה הסובייטית אשר
החליטה, כפי/אמר, להזדקק אלמנט חדש של סכנה למצב העדין במזרח
התיכון ולסלוח נשק מלחמתי, סנקצים, סטוסיס ואפילו צוללות לצד אחד
בלבד. הוא טען כי "אני-אפקוד
ליישב פעולה סובייטית זו עם הצהרות השלום והרצון לחסל המלחמה.
הקרה ברור החדשה של ג'נבה".

אולם תמונה הסנגוריה לראש ממשלת בריטניה שלמד על מצרים
ב"עיסקה" זו, העיסקה ססיר אנטוני אידן אומר עליה כי זוהי
"יומרה פנטסטית להגזיר אקט פוליטי מכונן זה כעיסקה מסחרית תמימה",
ועוד יותר מואיגה ההתעלמות הסכוונת של סיר אנטוני אידן מהסכנה
החמורה הזפויה לישראל מאספקת נשק מלחמתי לצד אחד בלבד.

ראש הממשלה הבריטית טוען באומו כי האחריות מוטלת בעיקר
על המספקים ולא על המקבלים, כאילו רוכשי הנשק קנו אותו לשם גנול
בלבד. האין ראש הממשלה הבריטית יודע כמוני לשם מה מיועד נשק
זה במצרים? וסיר אנטוני אידן המסיל האחריות על המספקים שכח
כנראה כי זמן רב היתה ממשלתו מספקת אף היא נשק לצד אחד בלבד

(ב) הממשלה הבהיטתית הנחה היחידה בין ממשלות לא ערביות בעצרת האו"ם עוד ביום 26 בספטמבר 1947 שלא תבצע החלטות האו"ם בטענת א"י, והיא קיימה הכרזתה זו, ועל ידו כך עודדה - במידות או בעקיפין - להתנגדות מדינות ערב להחלטות או"ם בנושק ביד. היא סרבה למסור למעדת או"ם הנהלת עניני א"י בשעת המעבר והפקירה את הארץ לתוהו ובוהו, ורק כינון ממשלת ישראל ביום 14 במאי 1948, סמוכה לעות לפני עזיבת הבריטים, הציל את הישוב מכליון ואת הארץ כולה מחורבן.

(ג) מדינות ערב - מצרים, סוריה, עיראק, לבנון, עבר הירדן וסעודיה, קימה אנטוני אידן מעיד על אדיקותן בהחלטות או"ם מ-29 בנובמבר 1947, לא הסתפקו בהכרזות פומביות על לילתן והתנגדותן לחלטות או"ם, אלא פלסו עם צבאותיהן לארץ מיד לאחר יציאת הממשלה המנדטורית ויצאו למלחמת היסוד על מדינת-ישראל, ליותר מניי שליטים של חברי או"ם החליטו על הקמתה מחדש. בריטניה ולאר המדינות שלה או"ם לא נקטו אצבע להציל המדינה הצעירה ועמה הקטן (שמה אז רק כשס מאות וחמשים אלף איש), ולא עוד אלא הקצינו בריטים, מעמדו בראש הלגיון הערבי ונשק בריטי במצרים, בעיראק ובאר מדינות ערב, - מילאו הפקיד ביכר ועיקרי בהפגזת ירושלים, והיו מחריבים אותה ומ... אלמלא הגבורה העילאית של תומכי ירושלים היהודים ומסירות נפשם ל בנינו ובנותינו שהדפו בהצלחה, אם כי לא בלי קרבנות יקרים שאין להם תגמול, התקרית הפולשים.

פלישת צבאות ערב עלתה לאל כל החלטות או"ם בענין א"י, ולא יקומו לתחיה כשם שלא יוחזרו לחיים אלפי המתגוננים היהודים שמסרו נפשם על הצלת עםם וחירותם המחודשת.

(ד) עצרת האו"ם לא החליטה אף פעם לעשות מה יסיר אנטוני אידן הייע בנאומו - להגדיל שטחן של הארצות היבנות (מצרים, עבר הירדן, סוריה, לבנון) על חבון א"י. זוהי הצעה פנטסטית שלא עלתה על לפי החלטות או"ם אין לתת לארצות השכנות אף אמה אחת של אדמת א"י דעת שום איש בעצרת או"ם. / תוכן הצעתו של סיר-אנטוני אידן הוא למעשה ריסוק מדינת ישראל ומחן פרס לתושבי הערבים משנת 1948.

המדינה היחידה במזרח התיכון הזכאית לגמול על
ההתקפה הפולשת לל מדינות ערב ב-1948 - היא מדינת ישראל.
ישראל נתקפה על ידי שכניה. מצרים, עבר הירדן, עיראק, סוריה,
לבנון, סעודיה היו התוקפות ומדינות אלו עדיין סמליות במלחמתן
נגד ישראל באמצעים אחרים: בחרב, בהסגר, ובגיוס חבורות מחבלים
ומרצחים הנשלחות מזמן לזמן לתחומי ישראל. עובדה זו, של התקפה
על ישראל מצד מדינות ערב,

היא עדיין ימורה בזכרון דורנו בכל

ארצות העולם.

הדבר העומד בניגוד להחלטות או"ם הוא מציאות צבא מצרי

ברצועת עזה.

הדבר הטוב העומד בניגוד להחלטות או"ם הוא, סיפוח חלק

ניכר של מערב א"י על ידי סמסלת עבר הירדן - ירושלים העתיקה,

חברון, מכס, ועוד, והסמסלה הברזנטית - ונדמה לי רק היא -

הכירה בסיפוח זה, באפריל 1950, מתוך התעלמות גמורה מהחלטות או"ם.

אם סיה אנטוני אידן אינו רואה/הסכמי גביחות הנלק מ-1949

כמחייבים את כל הצדדים, ואם נכונו דבריו כי אין זה מן הצדק

להתנכר להחלטות או"ם - על מצרים לזוז מיד מרצועת עזה ועל עבר-

הירדן לפנות כל מערב א"י.

בהציג את המסמלה וחדשה בכנסת ביום 2 בנובמבר, לפני

כטבועים, הודעתי כי "אין אנו חומדים צף יעל של אדמה זרה. אפס,

לא ניתן, כל עוד אנו חיים, לגזול כאחנו יף יעל אחד של אדמתנו".

זוהי מדיניותה המקולה והנחרצת של סמסלת ישראל,

ומפני כך אין אנו רואים בהצעתו של סיר אנטוני אידן דרך

ליישוב הסכסוך במזרח התיכון, אלא גורם להחרפתו.

הצעתי לפגישה בלתי אמצעית עם כל אחד מכליטי ערב לסט

הסדר הדדי בלי תנאים מוקדמים, אשר הכרזתי עליה לפני טבועיים

בכנסת, במקומה עומדת. יש מקום לחיבורי גבולות מקומיים הראויים

ומועילים לפני הצדדים מתוך הסכם הדדי, אבל יצעתו של ראש סמסלת

בריטניה על הצדת גבולות ישראל, פירושה מתן פרס

למחפזים ומסמלת זרועות של גזול